

Legater, beklagede, at han endnu var ny og ikke kunde komme med et Forslag, men vilde dog komme med en Henstilling om, at Magistraten skulde undersøge i hvilken Udstrækning Nøden fandtes.

Borgermester Jakobi svarede lidt gnavent, og mente vist med nogle Udtalelser om Kommunalbestyrelsens begrænsede Magt under Indenrigsministeriet og Vanskeligheden ved at træffe de virkelig Trængende, at sætte Andragendet ud af Salen.

Det mislykkedes imidlertid fuldstændigt; thi nu kom den egentlige Sukces for Oppositionen. Hr. Triers storartede Veltalenhed og hjertevindende Ord henrev ikke blot Tilhørerne bag Skranken, der har hørt ham hundrede Gange tale de Fattiges og de Smaas Sag, men vi tager neppe fejl naar vi siger, at hans Tale drog alle de humane og rettænkende Borgerrepræsentanter over i Oppositionens Rækker, som ogsaa Afstemningen senere viste.

Vore Læsere kender Triers klare, logiske Maade at tale paa, hans formfulde Handlemaade i alle Forhold, og som dog paa samme Tid er den Mand, der tør bryde alle Former, naar det gælder Sandhed og Retfærdighed. Derfor blev ogsaa hans Svar til Borgmester Jakobis Indvendinger det: „Lad kun Principerne revne, naar vi blot kan redde Mennesker“. — Hr. Trier forlangte kun, at Sagen ikke lagdes bort, men at Magistraten først skaffede et statistisk Materiale til Veje, saa at Borgerrepræsentanterne ikke kom til at stemme i Blinde, som de faktisk vilde komme til, hvis Sagen nu gik til Afstemning.

Hr. Axel Meyer gav de ny Repræsentanter en stærk Tilrettevisning, fordi de flere Gange havde sagt „vi“ i Stedet for „jeg“. Det havde ikke før været Skik i denne Sal; her gik man frit om som selvstændigt Menneske uden at høre til noget Parti. — Det vakte stor Munterhed, da Trier gjorde Undskyldning for, at han som nyt Medlem havde stødt an mod *Formen*, men forsikrede, at han ikke havde ment andet med sit „vi“ end Hr. Meyer med sit „jeg“.

Hr. Borgmester Hansen var ikke glad ved det store Arbejde, der nu vilde komme til at hvile paa Magistraten ved at skaffe statistisk Materiale om Arbejdsløsheden, maaske et stadigt foreliggende fra Dag til Dag, og medens han kastede bebrejdende Blikke over til Herman Trier sagde han med sin tilforladelige Røst: „Der ligger noget nyt bag ved denne Fordring“. Det er for vanskelig en Sag at lægge en saadan Hjælp til de Arbejdsløse i Kommunens Hænder; thi det er ikke Vinteren, der har bragt denne Nød, det er vore nedadgaende Tilstande. Gaar vi først ind paa at undersøge, saa skal vi hjælpe hver Gang det gaar lidt til den fejle Side, og hvorledes skal vi kunne være retfærdige?

Baade Hr. Jensen og Hr. Trier trøstede Borgmesteren med, at Kommunen kunde jo hjælpe ved at give Arbejde.

Hr. Jensens Forslag om, at Sagen gaar til anden Behandling og at Magistraten hurtigst mulig indhenter statistiske Oplysninger gik til Afstemning, og nu skete det vidunderlige. Ikke blot de 6 ny Repræsentanter stemte for Forslaget, men 17 Medlemmer for og 17 imod. Man gaar nu til Navneopraab og Formanden meddeler: „Da der er 17 for og 17 imod, saa gør For-

mandens Stemme Udslaget og jeg stemmer for Forslaget.“

Denne sympatiske Optræden af Formanden vandt mere end en anerkendende og taknemlig Udtalelse fra de Arbejdsløses Rækker paa Tilhørerpladsen.

Det var det første Møde med vore ny Repræsentanter.

Hvorledes Kvinden kan faa sin Stemmeret.

Kære Søstre!

I har nu lidt efter lidt arbejdet Eder op til at forlange, hvad I kalder Eders „Ret“ af Manden, og mener, at Manden er grusom, fordi han ikke vil give Eder denne „Ret“. Har den Tanke aldrig slaaet Eder, at Manden har ikke Magten til at give Eder, hvad I ønsker? Hvorledes kan Manden give Eder det, som er Eders egen „Ret“. Dersom en Mand ønsker en Ting, saa betaler han Prisen for den og tager den; det samme maa gælde Kvinden. Dersom I virkelig ønsker Retfærdighed, Ligestilling, Stemmeret, betal Prisen og tag den; Prisen skal Du ikke betale til Manden, thi han ejer ikke Eders Ret, men betal den til Gud og Naturen.

Du siger du vil Ligestilling med Manden — vær da hans Lige; Prisen, du skal betale med, er din Smaalighed, din Ængstelse for at staa alene. Kan du kalde dig hans Lige, saa længe du øder din Tid til Sladder og Pyntesyg, følger tankeløst Moden uden at tænke paa din Sundhed og din virkelige Skønhed? Er du Mandens Lige, saa længe du ikke tør staa op og tale mod Mandens Opfattelse af Samfundsmoral? Du forlanger Ligestilling, og du opdrager selv dine Sønner til at tro sig deres Søstre overlegene.

Du opdrager dine Døtre i Uvidenhed, som du kalder Uskyldighed, og dersom der møder dem Sorg og Ulykke for deres Uvidenhed, og de falder for Mændenes Umoralitet, da støder du dem bort og haaner dem derfor. Du forsømmer at lade dine Døtre oplære til Uafhængighed og lader dem sælge sig som Slaver i Ægteskabet for bagefter at raabe højt om Kvindens Ret som Borger.

Hvorfor kan du ikke se, at det er Kvindernes egen Skyld? I Eders egen Haand ligger Spørgsmaalet: social Renhed, Retfærdighed og Ligestilling. — Ti, for Fremtiden stille med Raabet til Manden om at give Eder Rettigheder.

Man fortæller fra Amerika, at Slaverne er bleven demoraliserende ved Friheden, for de vil ikke paatage sig Ansvaret. Rejs Eder selv, Søstre! søg Lærdom og Dygtighed, opmuntrer Eders Søstre; rejs de faldne til sædelig Renhed og tillad ikke din uskyldige Datter at gifte sig med en Mand, hvis moralske Villie er brudt.

Se dog, Søster, at i din Haand ligger Fremtiden. Du føder og opdrager den vordende Generation; du opdrager Drengen til Mand, du maa begynde med dig selv. Betal Prisen og tag Ligestillingen.

Saaledes skrives i et engelsk Kvindeblad; mon ikke vi danske Kvinder ogsaa kunde lære lidt heraf?

En Tur til Bornholm.

Det dejlige Bornholm med sin ejendommelige Naturskønhed, med sin Strand og friske Luft, har al Tid draget Københavnerne til sig. Bornholm vil endnu faa en magnetisk Kraft mere — „Guldkuren“.

Denne mest menneskekærlige Anstalt i vor humane Tid, der som Redningsmanden kaster det frelsende Tov ud til den Skibbrudne, for sund og lykkelig at give ham tilbage som et nyttigt Medlem af Samfundet. Det er Guldkuren.

Guldkuren lægger til første Maj en Afdeling i Rønne. Her vil en ulykkelig Københavner eller Provinsianer kunne skjule sig i nogle Uger for sine Venner og møde igen i sit Hjem som et behersket Menneske. Mange skammer sig jo over deres Nedværdigelse og Hjælpeløshed som Drankere; det er en Fejl, thi de er jo i Virkeligheden Patienter. Men lad disse mange da forsøge Kuren i Stilhed, overrask Eders Slægt og Venner med at vise, at Eders bedre Jeg har sejret.

Vi har med egne Øjne set vidunderlige Resultater af Guldkuren paa Aimicivej, hvoraf Bornholm nu faar sin Afdeling. Vi talte med en Kvinde, en ung, nydelig Kone, som ved Sygdom og Lægens Raad om Portvin og anden Vin var sunken ned til Drikkeriet. Efter 3—4 Ugers Ophold paa Guldkuren var det hende en Modbydelighed, og hendes Taknemlighed og Glæde over at være bleven Herre over sin Last var rørende. Hvad hendes Mand og Børn maa føle ved, at et Menneske bliver givet dem tilbage, kan man tænke sig.

Vi talte med en ældre Mand af højstaende Familie, der i 15 Aar havde været sunken ned i Fuldskab og Lediggang og drevet om til Skam for Familien; hans Forlovede havde maattet bryde med ham for hans Drikkeris Skyld, og han var sunken dybere og dybere. Hans Venner bragte ham uden hans Vidende til Guldkuren; efter nogle Ugers Forløb kunde han ikke taale Lugten af Kognac eller bajersk Øl. Han tror paa et nyt Liv med Arbejde. Han havde været med i tre Krige, havde oplevet meget, men noget saa forunderligt som Guldkuren havde han ikke oplevet.

Der kunde fortælles meget derom, men de, der sørger over deres Slægt og Venner, de bør gøre Udvej for en Guldkur og prøve paa at redde dem, de elsker.

Guldkuren i Rønne giver Moderation for Bornholmere. J. M.

Fredssagen.

Chicago-Udstillingen vil ogsaa for Fredssagens Vedkommende faa store Ting at fremvise, og Fredsvennerne mener, at her vil være en passende Lejlighed til at illustrere Krigens Rædsler og Fredens Velsignelser. Der vil komme Malerier, Literatur, Kort som viser Udgifter og Tab af Menneskeliv ved Krig, dens Indflydelse paa Menneskelivet og Voldgiftskendelsernes lykkelige Resultater.

Den lokale Komité giver alle Oplysninger til dem, der endnu kunde ønske at sende Ting dertil. Her i Danmark kan disse Oplysninger faas gennem Hr. Folketingsmand Bajer, Korsgade 56, 2. Sal. N.